

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristo stopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravištevno, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

V Ljubljani 18. maja.

Organ nemške birokracije in nemškega naseljenstva na slovenskem Kranjskem „Laib. Tagblatt“ prinaša v številki od zadnje sobote, kakor čujemo iz peresa dr. Schreyevega uvodni članek z naslovom „der Eumeniden Macht im Landtage.“ Dr. Schrey namreč tu vernemu nemškutarskemu filisterstvu dopoveduje, da je njegov precij slab glasek v deželni zboru imel „eine niederschmetternde, eine unglaubliche Wirkung“ na narodnjake, ker teh nekateri v zadnji seji niso hoteli poslušati njegovih insultov in novinarskih polemik, ter so rajši odšli. Ne vemo sicer ali gospod doktor sam res misli, da je njegov deklinski glas tako strahovit, ali da njegovo govorjenje o razumljenej in nerazumljenej stvari več vzbuja, nego posmehljaje, — ali v „Tagblattu“ to stoji in sicer iz njegovega peresa in mogoče je zelo, da nemške stare device v Ljubljani že v najbližji bližini pričakujejo uro, ko se zgrudi zidovje slovenske Jérihe pred „niederschmetternde Wirkung“ nove nemške trobente, pred glasom in jezikom dr. Roberta Schreya!

A k stvari na kratko: Da so nekateri poslanci zapustili zbornico, niso krive nobene Eumenide (katere so pač morda Schreya in tovariše iz sobane gnale, ko se je slovenska interpelacija brala pripovedujoča o goljujih in sleparijah ustavoverne stranke pri volitvah v trgovinsko zbornico). Nego kriva je le Schreyeva breztačnost, ki te insulte, pogrete Janjče in Velče v zadnji seji na dan spravlja, in pa pristranost iz manjšine vzetega predsednika Kalteneggerja, ki mu nij besede vzel, ko je nasproti narodnej stranki rabil neparlamentarne in nespodobne besede kakor „frech“ itd., a kateri se je zvijal na vse načine, da bi bil zadušil pravično in pred porotniki dokazljivo slovensko pritožbo one interpelacije. Ako je kaj delalo in naredilo veliko zdražbo, bil je to le škandal, katerega je delal poslanec ljubljanskih birokratov g. Schrey v zadnji seji s svojim ščuvalnim govorom ali psovanjem. Če nij odgovora precej dobil, naj si dobro zapomni, da še pride ob svojem času njemu in njegovim pristašem.

Kranjski deželni zbor.

(XI. večerna seja 12. maja.)

Poslanec dr. Schrey poroča v imenu finančnega odseka o vladnem predlogu zastran uravnanja razmer mej državo in kranjskim zemljišno-odveznim zakladom.

Poročevalec priporoča zbornici, naj sprejme nasvetovane predloge finančnega odseka, po katerih bode vendar mogoče, sklepati uravnavo z državo in deželo.

V generalnej debati govori dr. Bleiweis in nasvetuje, naj se v prvi točki uravnave mej državo in deželo številka, od leta 1875. do leta 1895. od države vsako leto brez povračila izplačane svote, od 175.000 na 200.000 gld. poviša. Govornik navaja v daljšem govoru razloge, ki ga napotujejo, staviti ta predlog. On odkritosrčno želi porazumljenje z državo, ali treba je paziti na vsako stran, kajti naša dežela se veže po tej uravnavi za 24 let in za toliko časa se nakladajo težka bremena našim davkoplačevalcem. Ugovor, da se povišanje svote pri ministerstvu ne bode doseglo, po obravnavah, ki smo jih v tej zadevi imeli, nij opravičen. Leta 1872. je izjavilo ministerstvo, da ne da prav nič; a lansko leto je že ponujalo 150.000 gld., letos ponuja 175.000 gld., jaz mislim, da se bode tudi udalo in dovolilo 200.000 gld. Saj je država zavezana, da za to skrbi, da se uredi zemljišno-odvezne zadeve, in cesarski patent l. 1864. to še naročito ukazuje, da se imajo naše deželi, ki je z davkom, kakor je obče priznано, preobložena, iz državne blagajnice izplačavati neobrestna posojila.

Poslanec Kramarič toži, da se potem, ko tu vlada zahteva še 10% doklade na užitninski davek, le zopet novo breme nalaga vinorejcem, in vendar so tisti kraji, kjer vino raste, ubožnejši v naši deželi. Pivovarjev, ki si zidajo gradove, vlada ne vidi; na pivo se ne nakladajo nobene priklade, zmirom le na vino, da potem trpi ubogi kmet in ubogi rokodelc, ki maslec vina pije, da si život okrepi. Govornik toži, da imajo uradniki malih vednostij tako visoke plače, in v imenu kmetijskega stanu, katerega on zastopa v tej zbornici, odločno ugovarja proti vsakemu povišanju užitninskega davka.

Poslanec Horak: Jaz se moram tudi kot zastopnik obrtnijskega stanu odločno izjaviti proti povišanju užitninskega davka. Na Dolenjskem so stvari že tako žalostne. Po živinske kugi je nehal skoraj ves večji promet in kmetijstvo hira, kar dokazujejo uradna naznanila v „Laib. Zeitung“, kjer ljubeznjiva finančna prokuratura dan za dnevom objavlja, da bode prodala temu in temu ubogemu kmetu, zaradi zastalih neplačanih davkov, posestvo. S težkim srcem bode tedaj glasovati mogel za predlog dr. Bleiweisov, kajti ne le kmetu, tudi delavcu in obrtniku se po povišanem užitninskem davku nalaga novo breme. Ali delavec in obrtnik v mestih ne trpi že zadosta po visokem davku? Hočete mu še zagreniti ubogi masec vina, ki si ga more kupiti še zdaj?

Stanje v naši državi je res prav žalostno. Ne misli se drugzega, nego vedno na povišanje davkov, in jaz sem radoveden,

kdaj bodo finančna prokuratura in davkarški uradi uvideli, kdaj država, da s tacim ravnanjem tirajo ljudstvo k obupanji.

Pravijo sicer ti uradi: saj odpišemo davek, kjer se plačati ne more. Ali gospoda moja, kje se odpisuje? Tam, kjer uže nič več nij. Meni tožijo kmetovalci o slabem stanju kmetijstva vsak dan. Pravijo, da kmetija gre in mora iti na kant, akoravno delajo neumorno. Kmet pri vsem tem še jako slabo živi. In pri tem toliko hvaljena, po besedah le za blagost ljudstva vneta vlada ne ve delati drugzega, da bi osrečila ljudstvo, nego leto za letom dan za dnevom, kaj, razpisavati nove davke. Davki so uže neprenesljivi, in taka vlada, kakor je ta naša, ki ljudsko blagostanje le škoduje, nema pri nas nobenega zaupanja. Edino zaupanje, ki ga še imamo, je v krono. Ona, ako bog da, bode s premenjenjem vladne sisteme ukrenila boljši pot. In ob tem nasilstvu, ob tem vedno večjem pritisku, hvalijo se „liberalne“ naprave, vsak trenotek se poudarja, da živimo v „konstitucionalnej“ državi. Hvala vam lepa gospodje, za take „liberalne“ in konstitucionalne odnose, ki so nas davkoplačevalce pripravile tako daleč, da po vsej zmirom povdarjenej svobodi uže kmalu ne bomo več dihali mogli. (Odobranje.)

Poslanec Lavrenčič pravi, da se ne dela drugzega, nego da se zmirom novi davki nakladajo kmetovalcu. S tem, da se zopet nov davek na vino naklada, škoduje se le kmet, kajti vina se potlej manj popije, torej tudi manj prodá. Pa ne samo kmet, tudi vlada trpi škodo, kajti manj ko se vina prodá, manj je tudi za vlado davkov. Govornik je proti vsakemu povišanju užitninskega davka na vino.

Baron Apfaltrern: Ako bodo zanamci naši čitali stenografična poročila naših obravnav, našli bodo, da se zdaj uže dve seji ponavlja ena in ista debata. Najprvo obravnavamo o kmetijski šoli, pa smo vsikdar strašno radodarni dovoliti 80.000 gold. za nakup, in za vzdrževanje vsako leto 14.000 gold. kar meni nič tebi nič, potem pa se razgovarjamo o proračunu zemljišne odveze, in takrat je zmirom strašen jok, kako malo denarja imamo in kako hudo smo z davkom preobloženi. Kako se to vjema? Res, da je dežela v žalostnem finančnem stanju, in jaz gospoda, sem ga pred kratkem narisal kakor do zdaj še nikdo v tej dvorani. A to nas ne sme zadržavati, da svoje finance skušamo urediti, in to moremo le z uravnavo, ki nam jo denes predlaga finančni odsek. Po izpovedbah vladnega zastopnika je svota 175.000 gld. največja, katero vlada dovoliti hoče, to se ve, da če to državni zbor dovoli. Dr. Bleiweisov predlog meri tedaj na to, da se vse razgovarjanje v tej stvari od-

loži in da nam ne bo mogoče zemljišno-odvezne zadeve z državo obravnati in tako tudi ne kredit naše dežele zopet spraviti v dober stan. Država nij dolžna deželo prej rešiti, predno nij denarno uničena. (Oho!)

Dr. Bleiweis se ne čudi, da baron Abfaltarn tako iskreno zagovarja ministerstvo, on je pač veliki posestnik in njega stvar malo dotikava. Ali če to ministerstvo ne dovoli večje svote, bode jo že drugo dovolilo, saj ne bo to ministerstvo in ta državni zbor vekomaj vladal, bodo že prišli drugi močje na krmilo. Od stranke tacih vladnih mož pa, katerim je pristaš dr. Giskra, itak ne pričakujemo ničesa dobrega.

Dežman se v začetku tudi jezi, da se je toliko dovolilo za nakup posestva kmetijske šole, in ugovarja mnenju dr. Bleiweisovemu, da bi z pogajevanjem kaj več od ministerstva priborili. Mnenje, da bi drugi državni zbor kaj boljšega ukrenil za našo deželo, se mu vidi napačno, ker so tudi udje „pravne stranke,“ posebno Lienbacher, odločni nzsprotniki, da bi se Kranjskej kaj več dalo. Če je poslanec Horak tožil o veliki revščini, ima prav; ali vendar se v naši deželi izdaja mnogo denarja za nepotrebne stvari. Tako so si omislili pri sv. Petru v Ljubljani, kjer imajo še jako lepo zvonjenje, nove zvonove, ki bodo veljali 8000 gld., in precej se je za to nabral denar. Koliko se pošilja iz Kranjskega v Rim papežu denarja. Berite „Danico“; v vsakej številki boste brali, „tukaj tolar, tukaj petica, tam dvajsetica.“ Človek bi mislil, da smo največji magnati, ne pa taki berači, kakor smo denes tukaj slišali. Da se priklada naloži na vino, moremo vladi le hvaležni biti, kajti bolje je, kakor da bi se nagalo na davke. V prvem slučaju plačujejo vsi, v drugem bi le en del prebivalstva plačeval. In če se vino podraži, to nič ne škoduje, saj bi bolje bilo, ko bi naš kmet menj pil. Če poslanec Horak toži, da država toliko davkov pobira, treba je pomisliti, da nam vzdržuje srednje šole, da plačuje za gorenjske železnice vsako leto 800.000 gld. obrstnega poročstva, a naša dežela le 1.600.000 direktnega davka odrajta. Sprejmite ponudbo države, kajti uverili se boste, da, če ne sprejmemo tega, kar se nam ponuja, državni zbor kasneje še tega dovolil ne bode.

Dr. Poklukar pravi, da Dežman ne zastopa deželnih interesov ampak državne koristi in vlači kakor je pri njem navada zvonarje in vinopivce v debato, ko se o zemljišni odvezi razgovarjamo. Morebiti bi Dežman na št. Peterske zvonove ne bil tako hud, ko bi se pri njegovem prijatelju g. Samassi naročili. Da moremo dobiti od države za zemljiški fond doneske, zato nam garantuje cesarski patent, ki to ukazuje in cesarska beseda bode menda še veljavo imela tako dobro za Kranjsko kakor za Bukovino.

Vladni zastopnik Widman pravi, da če se sprejme dr. Bleiweisov predlog, je to toliko kakor, da se vsa uravnava odbija, kajti vlada ne dovoli več kakor 175.000 gl. Če se tedaj Bleiweisov predlog sprejme, naj deželni zbor začne precej skrbeti, kako bode primanjkanje pri zemljišno-odveznem zakladu pokril.

Poročevalec Dr. Schrey priporoča od vlade ponujano uravnajo, državni zbor ne bode dovolil krajcarja več in potem bomo

stali pred vprašanjem, na katero ne bomo vedeli lahko odgovora.

Pri glasovanju po imenih se dr. Bleiweis-ov predlog sprejme z 16 proti 15 glasom. Vsled tega izjavi Widman, da vlada ponujano uravnajo nazaj vzame.

Ker so po tej izjavi sledeče točke dnevnega reda, namreč,

poročilo finančnega odseka o proračunu kranjskega zemljišno-odveznega zaklada za l. 1876,

in poročilo finančnega odseka zastran povišanja priklade na užitnino za 10 % za l. 1875. za zemljišno-odvezni zaklad, se izroče finančnemu odseku v oporočanje in seja se sklene ob $\frac{3}{4}$ ure na deset.

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 18. maja.

Cesar je v Reki odlikoval posebno Hrvate. Ob železnici so goreli kresovi. V št. Petru se je bila zbrala množica ljudij iz okolice, ki ga je z „živio“ pozdravila.

Ogerski zbor bode konec tega ali početkom bodočega tedna sklenen. Potem se pa začne nove volitve z navadnimi magjarskimi pomočki: tepeži, pijanstvi itd.

Vnanje države.

Ruski car je baje izrazil željo, s Thiersom to poletje sniti in pogovarjati se o ohranjenju miru in notranje uravnavi Francoske. — Ruske vladne „Sankt-Peterburgskija Vedomosti“ pravijo v članku, da je brezdvombeno, da bosti Rusija in Avstrija na razvalinah Turčije nove zgrade zidali.

Na **Francoskem** se vse stranke močno zanimivajo le z vprašanjem razpuščenja skupščine. — Republikanci so sklenili, ničesa storiti, kar bi zasedanje prodolžavalo.

Papež je sprejel 80 nemških duhovnov in jih v svojem govoru opominjal, naj vztrajajo.

V **Berlinu** bode 15. julija obravnava druge instance proti Arnimu.

V **Londonu** je nemški poslanik Münster pri nemcem banketu dejal, da bosta nemški narod in Wilhelm gotovo izbojevala svoj „Kulturkampf,“ ki je eno in isto s svobodo vesti.

Dopisi.

Iz Podbrezja na Gorenjskem 13. maja [Izv. dop.] Popred ko se je cesarjevič Rudolfova železnica napravila, odvaževali so naši posestniki trgovci in obrtniki svoje blago in izdelke na deželni cesti proti Ljubljani ali pa na Koroško; sedaj pa je dodelana železnica, in ta nam služi s postajo v Podnartu. Tukaj je črez Savo most, kateri okr. ceste Kranjskega in Radovljiškega okraja veže. Kadar se mi poslužujemo železnice, moramo ta most rabiti in mostovino plačevati. Mi plačujemo za vse mostove in naprave v celem okraji doklade v okrajno blagajnico in moramo zopet pri prelazu mosta v Podnartu sami iz svojega mostovino plačevati. S tem se nam dela krivica. To je za naš kraj posebno težavno in je višje breme nego se naklada drugim našim sookrajnjčanom, katerim omenjenega mosta rabiti nij potreba. Da bi se ta krivica poravnala in mostnina odpravila, vložili smo meseca februarja sl. okraj. cestnemu odboru v Kranji prošnjo, katero je ta odbor rešil s tem, da v tej reči ne more ničesa storiti, ker se je privatnim posestnikom pravica podelila, mostnino pobirati. A to razumemo tako, da nam omenjeni odbor neče pravičen biti, toda po-

polnem še vendar upanja nijsmo izgubili, mogoče, da se nam koncem posreči pravico zadobiti, kajti tudi dotični posestniki iz Radovljiškega okraja so prošnjo tudi že meseca februarja t. l. vložili, katera pa še do sedaj rešena nij, vendar pa smo čuli, da se namerava pri okr. cestnem odboru v Radovljici o tej zadevi obravnavati, ako se pa to zgodi mora in bode se odpravila mostovina in mi bomo teškega bremena rešeni. Iz navedenega se pa vidi, da se namerava obravnajo le zavleči, ker se že tako dolgo časa nij storilo nič in čakali bi mi bog vedi še kako dolgo rešitve, ako bi se ne oglašili. Da bi se to ne zgodilo, namenili smo to objaviti in opozorujemo na to tudi vse kompetentne oblasti v Ljubljani, od katerih pričakujemo, da bodo one potrebne korake v tej zadevi storile in nam z odpravo mostnine v Podnartu našo trgovino prospešile. Odprava te mostnine je pa še višje važnosti, na Ovisšah in na Dobravi je nastavljen samo po eden duhovnik, kateri tedaj le eno mašo bere, kdor se te ne udeleži, je brez maše, toda vsi ljudje ne morejo ob enem v cerkev, tedaj ne gredo k maši, ker nij še enega duhovnika, nekateri od teh hodijo k nam v Podbrezje, toda večina ostaje doma, ker neče ali ne more mostnine plačevati, mi tedaj celo visoko knezoškofijstvo na odpravo mostnine v Podnartu pozorno storimo.

Od Mokronoga 12. maja. [Izv. dop.] Naj mi bode dovoljeno, da očitno hvalo izrečem v imenu pogorelcev v Martinovih vasi najprvo gosp. baron Bergu, ki je osobno mnogo pripomogel, da se je požar udušil, potem gosp. Francu Stergaju v št. Rupertu, ki je tako naglo pripeljal brizgalnico na pogorišče, ravno tako Mirnskemu županu, ki je tudi pripeljal hitro Mirnsko brizgalnico. Tudi onim, ki so z velikim trudom pomagali, da smo ukrotili silen požar, naj bode izrečena naj srčnejša zahvala. — Pogoreli so skoro vsi silno ubogi; obračam se toraj na človekoljubna srca, ki bi hotela blagovoljno poslati kakov darek v polajšanje unesrečenim pogorelcem. Bog vam bode poplatil, ki boste pritekli nesrečnejšem na pomoč v hudej sili, stoterno. Darilci naj bi blagovolili pošiljati darila župniku Mokronoškem, ki jih bode potem mej uboge pogorcele razdeliti blagovolil.

Naj tudi ostro grajajo javno izrečem nad nekim človekom, ki je, kakor slišimo tudi Dolarjev pomagač v št. Rupertu, zaradi nepega obnašanja nasproti nesrečnim ženskam na pogoriščih. Oni človek, ki sliši na ime G. nij le pripeljavši se na brizgalnici št. Ruperški ničesar pomagal, temveč zijala prodajal, i se na neko žensko vznášal, ko je klicala na pomoč, ter nikakor lepo na njo zabavljal. Pri vseh, ki so tega človeka na pogorišču smejočega se sprehajati videli, zbudilo je v njih občno nevoljo. Neki kmet, A. Z. ga je tudi javno pred ljudmi ostro grajal, kar je oni št. Ruperški nemčur, kar so vsi trdili, tudi zaslužil. Lepega vedenja ljudi si oni Dolar res izgojeva. Mi bi vendar Dolarju nasetovali, naj bi svoje nemčurke vsaj nekaj manire naučil, a ne vedno hujskal proti Slovenstvu i vse, kar je pošteuega. Se vam pač vidi, da ste le po nemčursko omikani, t. j., da nobene omike nemate. O onem G. se tudi v drugem obziru ljudje pritožujejo, kar še pride morebiti na svetlo.

Iz Bele krajine 10. maja. [Izv. dop.] Viharni so sedaj časi. Kruti sovražniki Slovanstva poslužujejo se vsacega sredstva, katerim mislijo žaliti ali škodovati našej slovanske narodnosti. Žalostnim očesom in srdom v srcu moramo gledati lahonstvo in germanstvo ob mejah naših i udati se moramo posilnim krivicam, ki se nam gode. — Nekako bolj veselo je v tem oziru še pri nas, akopram smo i mi na meji — vendar na meji svojih bratov Hrvatov.

Kakor se mora Slovenec krepko vstavljati nakanom nam protečim od strani Nemcev i Lahov, baš tako se imamo boriti mi z nekaterimi osobami, ki delajo na vse kriplje vsa narodna društva uničiti — če tudi zastonj. Pa borba mora biti; v borbi se spozna ne le samo pravo srce, nego ob borbi se vkorenini ljubezen do domovja globoko — da neizbrisljivo.

Čitalnica v Metliki je napravila 2. maja veselico v novih prostorih. Upamo, da bode čitalnica ostala v hiši g. Loretiča, toliko let kakor je stari Jvan pri njem. — Veselico je pričel g. Navratil z krepkim i navdušenim govorom. Naj opomnim, da je g. govornik omenil potovanja našega carja po Dalmaciji in mu zaklical živijo ne brez odmeva. Temu je sledila igra: „Gospa, ki je bila v Parizu“; po igri je bil ples do belega jutra.

Metlika res lepo napreduje; omenim le posojilnico, požarno stražo, čitalnico i mestno godbo itd.

Neka neprijetna dogodbā se je zgodila v noči od 2. 3. maja v Črnomlju. Fantje so namreč napali žandarje v gostilnici, katerim so uže dolgo časa grozili. Napaden žandar je potem tri sē sabljo močno nakresal; baje so vsi trije v smrtni nevarnosti. V Črnomlju bi se ve — bilo še mnogo želeči!

Vreme je prav vgodno — bog daj, da bi ne bilo mraza!

Z Dunaja 16. maja [Izv. dop.] Cesar se je zopet vrnil na svoj dvor, in sprejet je bil od Dunajčanov slovesno. Vesela stran tega sprejema kaže se najlepše v tem, da nij vojaški blesk se toliko šopiril, kakor drugekrati ob tacih in enacih slučajih. Videle so se sicer oborožene glave, ali bile so po večjem le one požarnih brambovcev iz dunajske okolice ali pa veterancev, ki pa ne kažejo več marcijalne, nego uže dobro, mirno podobo mir ljubečega gradjanina. To je veselo znamenje; kaže nam, da odklenkuje vojaškim paradam, pri katerih je davkoplačevalec žalostjo videl, kako se njegov težavno pridelani denar vporablja za svitle, lepe uniforme; kaže nam, da je prav lepa stafrža in olepšanje cesarjevega sprejema, mirno, marljivo državljanstvo v delavčevi obleki vseh strok.

Našega cesarja čaka težavno delo, gospodarska kriza neče odjenjati, in nje valovje liže po vseh krajih, kar je še kopnega; nanj se ozira vse, od njega se terja, da pokliče može na vlado, ki ne bodo rok križem držali, če vidijo, da gospodarsko gorje strašne krutosti spravlja na dan, da oče, mati vsled gladu otroke svoje podavita in da nemajo ljudske kuhinje dovolj prostora za lačno ljudstvo, ki ne nahaja dela, in kateremu se velike tovarnice in druge delavnice zapirajo.

Gospodarska beda kaže se tukaj od dne do dne večja. Kdor je 11. in 12. t. m. po mestu hodil, videl je voz za vozom, ki je

pohištvo prevažaval, videl je, koliko ljudi išče manj drazih prebivališč; videl je selitev „en gros“ in seli se malokedo rad, ker trikrat se preseliti, pomenja po ljudskem pregovoru enkrat pogoreti. In pri vseh teh jasnih znamenjih gospodarskega hiranja nij nobene pomoči pričakovati, ker nobenega nij, ki bi sigurnim očesom videl rešilo, ki bi sigurno roko mogel načrtati načrt, po katerem bi takoj uže do dobra zadolžena državna blagajna odmognila bedi.

Lepa spomlad javlja nam dobro letino, na kmetovalca obračajo državniki daljnovidne, ta para mora vse grehe mestjanov oprati in da mu dobra letina ne pripomore do petie, skrbele bodo uže davkarije. In vendar morajo najboljše delavniške moči po vojaških vežbališčih veliko odvečnega časa potratiti, in se po vojašnicah skozi tri leta lenobe vaditi, ko bi polovica tega časa zadostovala izgoji za krvni ples, na katerem koncu vseh koncev vendar le Moltkejev ženij takt daje, na katerem najbolj izurjen vojak nič ne more, če ga malodovtipen prvi vodja slabo vodi. Čemu toliko aktivne vojske, kriza bobna na eksekutivni boben, aktivni vojak stane denarjev, varčite z njegovim delom, ne dajte mu komisa, ki stane drž. blagajni toliko milijon. gld. ki bi se lahko obrnili v dobro obrtu, kupčiji itd. Ah da, tam v Berlinu, v glavnej evropski kasarni mogotci ugibljejo o miru ali o vojski, državni krmilarji sami ne zapajo dosti v dane si obljube in „poljubi“ so slab kit miru, aktivna vojska mora po številu toliko in toliko, če tudi kmetška ali mestjanska kanalijska pojema. Naš čas je videl kako se ljudska suvereniteta vseda na vladarski prestol; čudno je v tem našem času, da še vladarji določujejo o miru ali vojski, da se ti družijo v ohranitev miru; čudno je v našem „razsvitljenem“ stoletju, da si narodi ne mogo podati rok v mirne zvezo ali da oni ne odločujejo, ali se bode mesnica prodrla ali ne.

V našej Avstriji so škofje in drugi velikaši cerkveni jako dobro plačani. Več jih, ima skoro pol milijona na leto. To je vse lepo če smo „nos numerus sumus, et fruges consumere nati“ več na dobrem in nij treba očetu, ki bi rad delal, če bi mu dela kaj bilo, otroke, da jih gladu reši, podaviti, ali v nasprotnem slučaju so te revenije prav huda persiflaža na državo, ki je zarad vseh državljanov na svetu. „Wenn der Staat so zum Vielfrass geworden ist, wie gegenwärtig, dann haben die Lassalianer Recht, wenn sie verlangen, dass er lieber unseren ganzen Menschen in Entreprise nimmt“, pravi Gutzkow in mož ima prav.

Domače stvari.

— (Postojnsko jamo) je binkoštni ponedeljek več tisočev tujcev in domačinov obiskalo. V Ljubljani niti vsi nijso vožnih kart dobili, ki so hoteli v Postojno iti. — Vodstvo jame se je tudi letos izkazovalo s preziranjem vsega domačega, posebno domačega jezika.

— (Imenovanje) G. L. Jenčič pride za sod. adjunkta v Kočevje; avskultanta g. Stupec in L. Golija sta postala adjunkta, prvi pride v Zatičino, drugi v Senožeče.

— (Šolsko.) Deželni šolski svet je potrdil 3razredno šolo v Mokronogu, St. Kocijanu i v Šent. Jarneju pa 2razredno. Mo-

kronožani! zdaj pa zberite lep i zdrav prostor za šolo.

— (Iz Motnika) se nam piše: 13 dne tega meseca je bil v Motniku izvoljen za župana g. Štefan Križnik posestnik. On je domoljub in politično narodno izobražen, ker je tudi čitatelj „Slov. Naroda.“ Slovenci na Kranjskem smo se znebili zopet enega nemškutarskega županovanja, kakor je dosedaj bilo v Motniku.

— (Iz pred celjske porotne sodnije) se poroča, da je bil 10. t. m. pri konečnej obravnavi 19. letni rudokop iz Hrastnika, — zaradi umora, doprinešenega 25. okt. 1874. l. na Matevžu Šveblarju pred Gabromovo krēmo v Hrastniku, ker je slednjega z kámenom tako udaril po glavi, da je takoj drugi dan umrl, obsojen na 2 leti težkega zapora. — 8. t. m. pa je bila konečna obravnava proti Rezi Potiski, 22letnej dekli, ker je svoje dete umorila. Porotniki so jo izpoznali za krivo in sodnija jo je obsodila na 3½ l. težke ječe. Obravnavi je predsedoval predsednik okrajne sodnije g. pl. Vest.

Razne vesti.

* (Primadona pred sodnijo.) Pred dunajsko poroto je bila te dni konečna obravnava s pevko dunajske komične opere, Vando Bogdanijevo. Zatožena je bila goljufije posebno v modnih skladiščih, kjer si je naročila obleke za več tisuč gld., a potem ostala dolžna, baš tako v hotelih itd. Mesecne gaže je imela 750 gld. Bila je pa spoznana za nedolžno, kot „lahka kridantinja“.

* (Morilca Schiederjevega in žene njegove) na turških šancah dunajskih so baje uže dobili in sicer v nekej bolnici v Bielskem, kjer je ležal bolan za jetiko. Ker je skoro na las podoben enemu onih dveh morilcev, so ga pripeljali na Dnauj, kjer je bil natakar. Zaradi bolehnosti njegove so morali odložiti zaslišanje z njim, vendar je dekla Populorum v njem spoznala enega onih dveh morilcev.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezní, ki bi je ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih i otrocih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je boljše, nego dojnitino mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučiliščih v Mariboru, zdravilnega svētnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastonj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svētnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v secalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnihih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svētovalec in člen mnogo učenih družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam. James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovaleca gosp.
Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1886.

Ponavljaje izrekan glede Revalescière du Barry
vsestransko, najbolj spricevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.
Spricevalo št. 76.921.

Obergimperm, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj pacient, ki je uže bolehal 8 tednov za straš-
nimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti ni
mogel, je vsled rabe Vaše Revalescière du Barry po-
polnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Montona, Istra.

Učinki Revalescière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

Št. 80.416. Gosp. F. V. Beneke, pravi profesor
medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v
„Berliner Klinische Wochenschrift“ od
8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdra-
vila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Ara-
bica“ (Revalescière). Dete je v 4. mesecu vedno več
in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila
niso bila v stanju odpraviti; toda Revalescière ga je
ozdravila popolnoma v 6 tednih.

Št. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf,
na dolgoletnem bolehanju glave in davljenji.

Št. 64.210. Markizo de Brehan, bolehal je sedem
let, na nespauji, treslici in vseh udih, shujšanji in
hipohondriji.

Št. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrb-
nika, Veliki Varaždin, na pljučenem kašlju in bolehanju
dušnika, omotici i tisehanji v prsih.

Št. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, sluša-
telja višje javne trgovinske akademije dunajske, na
skoro breznačejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

Št. 65.715. Gospodični de Montlouis na nepre-
bavljajni, nespanji in hujšanji.

Št. 75.928. Barona Sigm. 10 letne hramote na
rokah in nogah i t. d.

Revalescière je 4krat tečnejša, nego meso, ter
se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na
ceni, gledé hrane.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr.,
1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 fun-
tov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.,
— Revalescière-Biscuiten v pušicah 2 gold. 50 kr.
in 4 gold. 50 kr. — Revalescière-Chocolates v prahu
in v ploščicah 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold.
50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas
10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.

— Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Du-
naji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed-
Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v In-
sbruku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birn-
bacher, v Loncei Ludvig Müller, v Mariboru
M. Morič, v Meranu J. B. Stookhausen, v
Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Čer-
novcih pri N. Snirhu, v Oseku pri Jul. Da-
vidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberanz-
meyer, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu
lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaž-
dinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh
mestih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovcih;
tudi razpošilja dunajski hiša na vse kraje po poštah
nakaznicah ali povzetjih.

Uradno naznanilo.

18. maja 1875.

Javne dražbe: Avg. Kremžarjeva bukvo-
veznica, 26. maja (Ljubljana). — Jos. Gerjolevo iz
Pristave, 26. maja (III. Vrhnika). — A. Krašovec
26. maja (III. Ljubljana). — Josip Komparetovo iz
Raše, 4. junija (III. Vipava). — Ant. Meršnikovo iz

Šmarji, 25. maja (I. Ilirska Bistrica). — Hel. Zrim-
ceve iz Studenca, njive, 26. maja (I. Ljubljana). —
Miha Jamnikovo, 26. maja (II. Ljubljana).

Umrii v Ljubljani

od 14. do 17. maja:

Marija Dolničar, udova, 63 l., na trebušnej vo-
denici. — Hel. Lešnjak, branjevčeva dete, 1 mes., na
krču. — Fr. Kovačič, penz. nadzornik, 67 l., na ope-
šanji. — Reza Papež, hči kurjavca, 19 l., na vroč-
nici. — P. Klemenceva, najemnica, 38 l., na vode-
nici. — J. Kocijan, delavsko dete, 4 l., na možgan-
skem mrtudu. — S. Beck, marquer, 19 l., za sušico.
— J. Anderwald, dete hišnega posestnika, 2 l., na
osepnicih. — Pr. Smrekar, delavec, 60 l., na možg.
mrtudu. — M. Kikel, konduktierjeva soproga, 57 l.,
na materničnem raku. — Vinc. Pleško, sin tiskarja,
9 l., na pljučenem vnetji. — J. Hoir, pisar, 47 l., na
jetiki.

Tuji.

15. maja:

Pri Slovci: gr. Suardi iz Maribora. — Kotnik
iz Vrhnike. — Presiren iz Radovljice. — Drioli
iz Trsta.

Pri Malici: Fried iz Dunaja. — Jonke, Lin-
hardt iz Gradca. — Schink iz Zagorja. — Vidic,
Kohn iz Dunaja. — Skolaudy iz Prage. — Rasmu
iz Bozna.

Pri Zamorci: Janček iz Knežaka. — Pirnat
iz Brna. — Bedenk, Prasnic, Vezo, Danovski, Božič,
Zinkovič iz Zagorja. — Spitzer, Kren, Sokale, Obležak,
Sodnik, Schreiber iz St. Vida. — Quarsini z dru-
žino iz Trsta. — Andolšek iz Dolenjskega.

Razglas.

Z dovoljenjem sodnijskim se bodo po
zapuščeni kanonika g. Jurija Zavašnika,
ostali predmeti, kakor zlate in srebrne po-
sode, cerkvena obleka, mej temi dve korsi
srajci z dragocenimi obrobc, dalje obleka
in perilo, pohištvna uprava in končno knjige
bodoči četrtek in petek, t. j.

dné 20. in 21. maja t. l.

in sicer prvi predmeti 20., knjige pak 21.
od 9—12. ure do pola dne in od 3—6. ure
po pola dne v grof Lambergovoj hiši za
kanonike v mestu, na šolskem trgu hišn. št.
298, v prostovoljne javne dražbi prodajale
ónim proti gotovej plači na mestu, ki naj-
več ponudijo. (167—2)

Ljubljana, 13. maja 1875.

Dr. Jarnej Suppanz,
c. k. notar.

Dunajska borza 18. maja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	70 gld.	15	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	74	40	"
1860 drž. posojilo	111	80	"
Akcije narodne banke	964	—	"
Kreditne akcije	234	25	"

London	111	40
Napol.	8	90
C. k. cekini	5	29
Srebro	102	65

Piccolijeva lekarna „k angelju“.

Farmacijske specialitete

Gabriel Piccolija,

lekarja v Ljubljani, na dunajske cesti.

Anaterinova ustna voda in zobni

prašek. Boljši, nego vsaka druga zobna voda
in zobni prašek, pravo sredstvo zoper zoboból
in ustne bolezni, zoper gnjilobo in majanje zob,
zoper difteritis ali vnetico grla in skorbut,
prijetnega duha in okusa, krepi dalje zobno
meso, in je sploh neprimerljivo sredstvo za či-
stenje zob. Kedor ga enkrat poskusi, dal mu
bode gotovo prednost, vzlic vsem enakim izdel-
kom. 1 steklenica 60 kr., 1 škatlja 40 kr.

Ribje olje, pošiljano na ravnost iz mesta
Bergen na Norveškem, brezokusno in ne slabo-
dišeče, 1 originalna steklenica 80 kr.

Pravi sajdlincev pulver. Nareja se z
čisto kemienih tvarin. 1 škatlja 80 kr., 1 tucat
škatelj 6 gold. 60 kr.

Pravo vinsko žganje z soljo, v
pomoč bolehnemu človestvu, pri vseh notranjih
in vnanjih prisadiah, zoper večino bolezni, po-
sebnost za vsakovrstne rane itd. 1 steklenica
40 kr.

Elikzir iz Kine in Koke. Najboljši do
sedaj znani želodečni likér. Pospešuje cirkul-
lacijo in prebavljenje, ter različne organe in
ude z nova okrepi in oživi. 1 steklenica 80 kr.

Glycerin-Crème, je posebno izborna sred-
stvo zoper razpokane ustnice in kožo na rokah.
1 flacon 30 kr.

Lancaster-lilijna voda. Toaletni zaklad.
Specijalno, da se ohrani koža krasna, nježna
in mehka, se jej daje prednost pred vsemi
umivalnimi vodami, lepotejem in lepotečnim
sredstvom, katera so često škodljiva. 1 stekle-
nica 1 gold.

Rajževi pulver. Izključljivo iz vegeta-
bilnih tvarin, posebno zdrav za kožo, katerej
podeli izvirno brhkost in čvrstost, kar se na-
haja le pri mladini. 1 paket 10 kr., 1 škatlja
40 kr.

Sok iz Tamarinde. Po mrzlih sredstvih
iztlačen. Učinkuje znamenito krepilno in olaj-
šajoče. 1 steklenica 40 kr.

Neizmotljivo sredstvo zoper mrzlico.
Učinek tega léka je dokazana istina in vsaki
bolnik, ki je lék uže poskusil sam na sebi, se
bode radostno prepričal, da je najmočnejše in
zanesljivejše sredstvo do sedaj znanih zoper
ponavljajočo se mrzlico. 1 steklenica 80 kr.

Naročila se izvršujejo vračajočoj se pošto
proti poštneemu povzetju. (132—15)

Štev. 1885.

Razglas.

Hiši na prodaj.

Ljubljanska hranilnica prodá prostovoljno svoji
hiši štey. 4 in 5 v gradišnem predmestji, zraven
realke s pritlikino vred. — Najnižja kupna cena obema
hišama je 25.000 gold. a. v.

Dotične ponudbe in vadium, 2.500 gold. (go-
tovina, hranilnične bukvice, ali pa državna dolžna
pisma po kursu) naj se oddajo

do 30. maja t. l.

o polu dne ravnateljstvu hranilnice, kjer se morejo tudi
kupni pogoji pregledati. (165—2)

Hranilnica v Ljubljani,

12. maja 1875.

Kegljanje za dobitke,

na korist

fondu pomočnih uradnikov bolniščno-podpornega društva

v mičnih prostorih

gostilnice „pri zvezdi“

(vulgo „Balantu“)

na sejmskem trgu.

Kegljanje se prične 10. maja t. l., ter končá 23. maja
ob 10. uri zvečer z podeljenjem sledečih dobitkov:

I. dobitek	5 cekinov	IV. dobitek	5 tolarjev
II. „	3 cekini	V. „	3 tolarje
III. „	2 cekina	VI. „	2 tolarja

vsi dobitki dragoceno in praktično okinčani; dalje I. premija v
2 tolarjih, z dekoracijo in zapečatena, za največ kegljano serijo;
II. premija je kot juks-dobitek.

Serijska velja 20 kraje.

Kegljanje se prične vsaki den ob 9. uri zjutraj in končá ob
pólnoči; sredo 12. in 19. maja se pak more kegljati le do 7. ure
zvečer.

Ker je namen popolnem humanitaren, se kegljavski prijatelji
uljudno vabijo, naj se udeležé prav mnogobrojno.

(153—4)

Vodstvo.